

REHABILITACE ZÁMKU V SEDLICI U BLATNÉ

Diplomní projekt LS 2015/2016_modul památková péče
Vedoucí práce: prof. Ing. arch. akad. arch. Václav Girsá
doc. Ing. Michael Rykl, Ph.D.
FA ČVUT_Ústav památkové péče_Ateliér Girsá
MICHAL PROFANT

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE	
FAKULTA ARCHITEKTURY	
AUTOR, DIPLOMANT: Michal Profant AR 2015/2016, LS	
NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE: (ČJ) REHABILITACE ZÁMKU V SEDLICI U BLATNÉ (MODUL PAMÁTKOVÁ PÉČE) (AJ) REHABILITATION OF THE CASTLE IN SEDLICE	
JAZYK PRÁCE: ČESKÝ	
Vedoucí práce: Oponent práce:	prof. Ing. arch. akad. arch. Václav Gírsa doc. Ing. Michael Rykl, Ph.D. Ústav: 15114
Klíčová slova (česká):	Sedlice, zámek, novostavba, muzeum, penzion, obnova, památková péče
Anotace (česká):	Předmětem práce je návrh nového využití části areálu bývalého statku v Sedlici, s důrazem na obnovu historicky cenného objektu bývalého panského sídla. Součástí práce je návrh citlivé novostavby a revitalizace přilehlých pozemků. Návrh má za úkol poučeně pracovat s historickou stavbou a územím, dále oživit v současnosti neudržované prostředí a posílit vztah s městem a krajinou. Druhou částí je prohloubení současného stavebněhistorického poznání o nové nálezy a jejich interpretace.
Anotace (anglická):	The subject of this thesis is design for the new use of the part of the former farm in Sedlice, with the emphasis on the renovation of historically valuable building of the former mansion. Part of the proposal is design of the sensitive new building and revitalization of the surrounding area, currently unmaintained revitalize the environment and strengthen relationships with city and country. The second part of the thesis is improvement of the current historical research about new discovery and interpretation of it.

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou prací vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne 27. 5. 2016

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia o CD.

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury
2/ ZADÁNÍ diplomové práce
Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Michal Profant
datum narození: 28. 3. 1989
akademický rok / semestr: 2015/2016, letní semestr
obor: Architektura
ústav: 15114 Ústav památkové péče
vedoucí diplomové práce: prof. Ing. arch. akad. arch. Václav Girsá
doc. Ing. Michael Rykl, Ph.D.
téma diplomové práce: Rehabilitace zámku v Sedlici u Blatné
(modul památková péče)

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Cílem zadání je rehabilitace objektu zámku – původní tvrze a jeho přilehlého okolí v Sedlici u Blatné. Budova bývalého zámku je historicky nejvýznamnější stavbou města, které je samo pro svoji zachovalost prohlášeno památkovou zónou. Zámek a především jeho okolí patří v současnosti mezi velice zanedbaná a nevhodně užívaná místa, proto je zvolen rozsah přijatelné obnovy zahrnující i širší okolí zámku, celé s předpokladem maximální citlivosti k zachování a pozdvižení památkově hodnotných historických částí a citlivému zapojení novostaveb do rehabilitovaného areálu.

Diplomová práce bude sestávat ze dvou částí. V první část bude věnována revizi a doplnění současného stavebněhistorického poznání. Druhá část bude věnována návrhu revitalizace historického objektu zámku a jeho okolí, dále rozšířené o přidanou funkci novostavby, včetně základní urbanistické studie věnované revitalizaci a dostavbě lokality areálu zámku v jihovýchodní části města, podporující pozoruhodný vztah velice zachovaného městečka a okolní krajiny.

2/ konkrétně specifikovaný stavební program

1. Část SHP

a) Aktualizace dosavadního poznání, publikovaného od různých autorů s rozpornými výsledky. Záznam nových nálezových situací, dokládajících stavební dějiny, které se postupně v chátrajícím objektu objevují.

b) Pokus o vyhodnocení prostorového uspořádání po stavebních fázích na základě nyní dostupných nálezů a informací.

2. Část návrhová

Nově revitalizovaný areál včetně jeho nejbližšího okolí bude určen pro rozšíření společenské infrastruktury obce a podporu turistického ruchu regionu, tj. nové kulturní a společenské centrum, dále rozšířené o ubytovací kapacity včetně možnosti stravování. Projekt bude zahrnovat původní rozsah zahrady a přilehlých pozemků, dnes sloužících zemědělské výrobě, jejichž provedení bude založeno na dílčí urbanistické studii lokality. Samotný návrh revitalizace zámku bude založen na aktualizovaném stavebněhistorickém poznání, které je první částí zadání diplomové práce.

Stavební program zámku: kulturní centrum města v objektu zámku, obsahující prostory muzea, galerie, knihovny, společenských prostor a zázemí

Stavební program novostaveb: ubytovací zařízení se stravovacím zařízením a zázemím, provozní a hospodářské zázemí celého areálu

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

1. Část SHP

a) Karty nálezových situací, záznam polohy do půdorysů.

b) Funkční rozvržení do půdorysů s odkazy na původ informací verbální diskusí.

2. Část návrhová

Výkres širších urbanistických vztahů (1:1000 – 1:5000), celková situace (1:200 – 1:500), půdorysy, řezy, pohledy (1:50 – 1:200), půdorysy s vyznačením stavebních úprav (1:50 – 1:100), vybrané architektonické detaily (1:10 – 1:20).

Diplomová práce bude obsahovat vizualizace exteriérů a interiérů (cca 6 záběrů), průvodní zpráva v obvyklém členění a rozsahu (zadání, orientační SHP, širší vztahy, stavební program, kapacity a provoz, technická infrastruktura, architektonické a konstrukční řešení). Veškeré části diplomního projektu budou odevzdány dle dané vyhlášky, tj. portfolio ve formátu A3 (dva výtisky), dvakrát CD s projektem, prohlášení diplomanta, zadání, plachty ve formátu A1 na výstavu diplomových prací.

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

Fyzický model (1:50 – 1:500)

Datum a podpis studenta

2.3.2016

Michal Profant

Datum a podpis vedoucího DP

2.3.16

VG

Datum a podpis děkana FA ČVUT

VG

registrováno studijním oddělením dne

2.3.2016

VG

Obsah

Úvod

Průvodní zpráva

Analýzy

Návrhová část

Urbanistické řešení

Koncept návrhu

Výkresová dokumentace

Obrazová dokumentace

Část stavebněhistorického průzkumu

Úvod

V naší zemi se můžeme setkat s rozsáhlým fondem historických staveb, zabírající celé spektrum lidských potřeb a činností. Různé typy sídel, většinou formálně reprezentativních a často také výrazně pevnostních, patří mezi nejrozšířenější stavební druh vůbec, a proto je vnímáme jako nedílnou součást naší krajiny i života. Avšak v obecném povědomí žijí především ty nejvýznamnější, nejslavnější, největší, nejfotografovanější, nejnavštěvovanější apod. A za nimi jsou mračna těch neznámých, nevýznamných, malých, nefotografovaných a nenavštěvovaných. Ale právě na nich, snad právě díky jejich opomíjení a bohužel i prochátralosti, můžeme velmi dobře sledovat jednotlivé segmenty i celé skupiny jevů, které byly jednak v daných časových obdobích obecně užívány, a také ty, které svoji individualitou nepřesahují rámec vlastní stavby, mnohdy i místnosti.

Proto vnímám, že je velmi důležité svoji pozornost upírat i do těchto mračen, které vlivem dějinných okolností nepůsobí povětšinou příliš přívětivě, ale které sami, jako hmotné prameny, mohou vydat více informací o naší minulosti a životu, než všechny ostatní prameny dohromady. Proto je nutné udělat maximum pro jejich záchranu, mnohým hrozí zánik, ale s poučeným přístupem a jasným záměrem se mohou stát velmi kvalitním a znovu životaschopným prvkem společnosti.

Základní otázky a metodika práce

Cílem práce je návrh poučená obnova chátrajícího zámku v Sedlici a jeho nevhodně užívaného okolí. Druhým cílem je prohloubení současného poznání o objektu, kterému se zatím nedostal velké pozornosti, ale který svým stavem volá po pozornosti.

Při návrhu bylo postupováno ve dvou rovinách, nejprve byly zhodnoceny současné podmínky v rámci krajiny, obce i místa. V druhé rovině byl prováděn intenzivní průzkum a dokumentace, která dovolila velmi hluboké poznání objektu, tím i vytyčení mantinelů budoucí práce a možností směřování v jejím účelu. Při průzkumu byl kladen hlavní důraz na terénní práci, práci s autentickou materií, vyžadující značnou pozornost, třibení názorů i studium dostupných pramenů a podkladů.

Samotný návrh obnovy znamenal odhlédnutí od vlastních ambicí a nutnost vypořádat se skutečností, vyžadující individuální přístup. Výsledkem má být živý areál, respektující svoji minulost a myslící na budoucnost.

Průvodní zpráva

- Diplomní projekt: **Rehabilitace zámku v Sedlici u Blatné**
- Vypracoval: **Bc. Michal Profant, LS 2015/2016, modul památkové péče FA ČVUT, Ústav památkové péče prof. Ing. arch. akad. arch. Václav Gírsa (návrhová část) doc. Ing. Michael Rykl, Ph.D. (část SHP) Ing. arch. Tomáš Efler Ing. arch. Martin Čtverák Ing. Daniela Bošová, Ph.D.**
- Vedoucí práce:
- Konzultace:

1	Identifikační údaje objektu zámku	
	<ul style="list-style-type: none">Název objektu: Kraj: Okres: Obec: Část obce: Obec s rozšř. působností: Adresa: Číslo popisné: Katastrální území: Čísla parcel: GPS (WGS 84): Rejstříkové číslo ÚSKP: Majitel:	<p>Tvrz - zámeček Jihočeský Strakonice Sedlice [551716] Sedlice Blatná Palackého 1 Sedlice u Blatné [746894] st. 1/1 (tvrz – zámeček, brána, ohradní zeď, nádvoří) 49°22'24.08"N, 13°56'26.77"E 23223/3-4356 (zapsána 3. 5. 1958) Město Sedlice, náměstí T. G. Masaryka 28, 38732 Sedlice</p>
2	Základní charakteristika	
2.1	Stručný popis lokality	

Město Sedlice se nalézá v bohatě zvlněné krajině Blatenské pahorkatiny mezi Pískem (17 km jihovýchodně) a Blatnou (7 km severozápadně) v okrese Strakonice v Jihočeském kraji, v nadmořské výšce kolem 500-520 m. n. m. Město o přibližně 1300 obyvatel je umístěno malebně v mírné sedle mezi vrchy v okolí, středem prochází hlavní komunikace mezi Pískem a Plzní, centru obce vévodí rozměrné mírně lichoběžné náměstí, které hlavní silnice křížuje diagonálně. Následná starší výstavba rozrůstajícího se sídla je dále situována především kolem této silnice, další část kolem v krajině velmi zajímavě umístěného barokního kostela sv. Jakuba na návrší. Mladší výstavba je rozvinuta především po stranách staršího jádra a představuje pravidelnou zástavbu rodinných domů z 20. století. Zajímavou lokalitu představuje především jihovýchodní část města, rozvinutá severně od areálu panského sídla, která je symbolizována výstavbou mohutné budovy základní školy či sokolovny.

Objekt zámku, původně tvrze, je situován právě v této jihovýchodní části města Sedlice, při historickém rozcestí na Písek a Strakonice. Tomuto umístění odpovídá i provedení panského sídla, opevněné tvrze, obehnané původně vodními příkopy, umístěné na mírném návrší se širokým rozhledem do okolní krajiny. Po východní straně umístěna původní součást areálu mladšího rozšíření areálu, rozměrný hospodářský dvůr, ze severní strany zámek přilehlými pozemky přiléhá k hlavní silnici Písek-Blatná-Plzeň, ze západu sousedí s druhotně přiloženou obytnou zástavbou řadových domků a ojedinelé výstavby bytového domu jihozápadně od objektu pozdějšího zámku. Z jihu k zámku a jeho nejbližšímu okolí přiléhá rozměrná plocha původní „zahrady“ a sadů, přes kterou ve starší situaci mírně šikmo procházela původní přístupová komunikace ke tvrzi, ústící mostkem přes vodní příkop do vstupní věže tvrze. Mladší situace barokní přestavby na zámek přemístuje hlavní přístupovou komunikaci na východní stranu objektu, přes areál hospodářského dvora. Mladší využití a postupný úpadek vedl k rozdělení zámku a dvora a postupnému zániku zahrady kolem zámku, která byla z části zastavěna mladší zástavbou. Novodobým přístupem k hospodaření došlo k trvalému oddělení zámku od hospodářského dvora, tento stav trvá dosud.

2.2 Stručný popis stavby

Řešený areál sestává především z objektu bývalého zámku, původně pozdně gotické vodní tvrze a přilehlých pozemků zahrady a sadů. Zámek má trojkřídlou dispozici, ve tvaru písmene U, otevřenou k východu, kde je pomocí ohradní zdi vytvořen nevelký dvůr, přístupný jednak mladší bránou z východu a především původním hlavním vstupem z jihu. Patrový objekt je zastřešen sedlovými střechami, jižní a západní křídlo je podsklepeno, sklepy přístupné schodištěm z průjezdu v jižním křídle a mladším vstupem ze schodišťového přístavku. Dispozice objektu jsou primárně dvoutraktové, na dvorní straně s úzkým traktem původně arkádové chodby, k níž je připojeno několik generací schodišť (zaniklé starší a novostavba z první republiky). Přizemí i patro z větší části klenuté, převážně valenými klenbami s výsečemi, v patře ojedinelé velmi pozoruhodnou klášterní klenbou. Střecha je tvořena zajímavými a velmi hodnotnými krovy pocházejícími s renesančních a barokních úprav objektu.

K zámku z jihu připojeny druhotné hospodářské přístavky obsahující v sobě relikty starší stavby, označované jako „dům zahradní-ka“, z níž je intaktně dochován klenutý sklep pod jižním prostranstvím. Dále jižněji od objektu je v zahradě umístěn rozměrný sklep sestávající z několika prostor, též pozůstatek starší zaniklé stavby v areálu zahrady. Samotná zahrada a na ní navazující sady jsou v současnosti ve velmi neudržovaném stavu, novější výstavbou ze západu má zmenšená plocha přibližně obdélný půdorys, slouží primárně jako odstavné a skladovací plochy přilehlého statku, který využívá původní hospodářský dvůr a novodobý zemědělský areál jihozápadně od zámku. V jižní části, v místě sadů, zřejmě vzniklých v první polovině 20. století, jsou umístěny novodobé halové objekty statku. Zahrada dále navazuje na polní plochy jižně od obce, ve starších mapách i terénní situaci je patrná návaznost celého areálu na cestní síť jižně od obce. Díky množství terénních zásahů je tato bezprostřední plocha zahrady značně poškozena, bez jakýkoliv náznaků původního uspořádání, patrného na starší mapové dokumentaci.

2.3 Stručná historie sídla

Nejstarší zmínky o osadě Sedlice objevují v písemných pramenech z let 1352-99, kdy byla v majetku Bavorů ze Strakoníc, roku 1358 je jako majitel uváděn Vilém Bavor ze Strakoníc. Roku 1404 kupuje ves od Břeňka ze Strakoníc Vojtěch, Jan a Lipolt z Kraselova. V následujícím období snad vznikla tvrz, jako správní centrum nově osamostatněného panství, od poloviny 15. století vlastnil Sedlici snad Mikuláš Kaplíř ze Sulevic. Jeho nástupce Jan Malovec z Pacova přemístil jmenovanou tvrz, dvůr a ves s podacím právem a dalšími majetky Adamu Řepickému ze Sudoměře. Za Adama byla ves povýšena roku 1539 na městečko, avšak samotná tvrz i s městečkem byly v následujících obdobích opakovaně zastaveny. Po smrti Adama převzala panství sestra Kateřina, provdaná za Zdeňka ze Šternberka, s nimiž se pojí hlavní stavební zášahy na tvrzi, pozdějším zámku. Roku 1577 se o majetek mělo rozdělit jejich pět synů, avšak vyplývá, že podílý od ostatních skoupil syn Adam, který jej vlastnil až do své smrti roku 1623, po jeho smrti se Sedlice stala již jen vedlejším rodovým majetkem, ale i tak prošla v tvrz v následujícím období přetavbou na barokní zámek, a to Václavem Vojtěchem ze Šternberka, který ji vlastnil od roku 1676. Rodu Šternberků patřila tvrz až do první třetiny 18. století, kdy ji získal Adam Josef hrabě Lažanský. Po jeho smrti roku

1726 jej koupila hraběnka Antonie Černínová pro svého syna Františka Antonína. Roku 1739 zdědila Sedlici jeho dcera Marie Lidmila, s níž jej vyženil roku 1753 August Antonín kníže z Lobkovic. V majetku Lobkoviců setrvala Sedlice až do 30. let 20. století, kdy jej statek se zámkem koupila manželka plzeňské Škody Zdena Havránková. Ta statek držela až do zestátnění po druhé světové válce, později zámek přešel do držení města Sedlice.

2.4 Stručný stavební vývoj

Dle dosavadního bádání tvoří jádro současného zámku zřejmě původně dvoukřídlá tvrz, s dvojicí profilehlých paláců na východní a západní straně a s předsunutou vstupní bránou na jižní straně. Existence východního paláce/křídla není dosud doložena archeologickým výzkumem, avšak lze ji odvodit od skladby současné stavby i analogických případů. Tvrz vznikla zřejmě v druhé polovině 15. století., zjevně byla obehnaná dvojicí vodních příkopů s valem, vnitřní příkop byl dle umístění brány uzpůsobené pro zvedací most umístěn při obvodových stěnách objektu, vnější příkop obepínal tvrzíště vně dosud dobře patrného valu, část tohoto příkopu zanikla teprve v první polovině 20. století. Nejpozději v polovině 16. století došlo k radikální proměně tvrze, v blíže neurčitě době došlo k zániku hypotetického východního křídla. Zánik křídla lze dát za příčinu například požáru, pro něž by mohla být důkazem situace opáleného (zčernalé) zdiva dnešního opěrného pilíře – reliktu vyběhající stěny na východním průčelí dnešního jižního křídla. Není jasné, zdali s jistotou mladší severní křídlo vzniklo před či po zániku východního křídla, avšak, lze se domnívat, že bylo postaveno jako náhrada za zaniklou část objektu. Mimo jiné v severním křídle byla umístěna zjevně nová, relativně rozměrná černá kuchyně. Tuto renesanční dostavbu lze datovat s jistotou před rok 1577, ve kterém je zachycena dobovým popisem, spodní hranici může tvořit vročení ve šiftku ve vlysu ryté sgrafitové úpravy vstupní brány, tj. rok 1554 (staršími pracemi nesprávně interpretováno jako 1534), kdy zřejmě díky vstupu movitého majitele došlo ke stavebním úpravám tvrze. Lze předpokládat, že minimálně od této fáze vnitřní stranu nádvoří tvořila vnější otevřená pavlač, minimálně dřevěné konstrukce, která byla pravděpodobně později nahrazena zděnou klenutou pavlačí, otevřenou širokými půlkruhovými oblouky do nevelkého dvora. Situaci po zaniklém východním křídle nahradila zděná ohradní zeď, zhruba o třetinu vyšší než je současná situace. Její podoba není bezpečně známa, protože většina současné zdi je mladší barokní přestavbou. Avšak na severní části zdi jsou patrné v současnosti již velmi poškozené relikty psaníčkového sgrafita, ve spodní části ukončeného pletencem. Též od této fáze lze uvažovat o možnosti, že byly interiéry převážně klenuté, především se zde vykytují velmi vysoké hrotité oblouky výsečí valených kleneb, s výraznými hřebínky na hranách. Zřejmě původní součástí dostavby renesančního severního křídla je hambalkový krov, podepřený dvěma ležatými stolicemi.

Další etapou přestavby tvrze byla přeměna na barokní zámeček. Tato etapa by dle dosavadního poznání mohla být datována do poslední čtvrtiny 17. století. Došlo při ní k zániku vnitřního vodního příkopu, volné nároží mezi předsunutou jižní bránou a východním křídlem bylo dostavěno, příkop při původním průčelí byl využit pro umístění nového sklepa a nově vzniklá budova půdorysu písmene L byla nově zastřešena hambalkovým krovem s dvěma stojatými stolicemi. Přeměnou z opevněné tvrze na zámek též pozbyl důležitosti původní jižní vstup, nový byl umístěn na stranu východní, od v té době se rozvíjejícího hospodářského dvora. Vstupní brána nahradila společně s jižním úsekem zdi a výklenky do nádvoří starší renesanční zdi na obvodu hypotetického východního křídla. Do barokních úprav se zřejmě řadí i provedení nového schodiště jihozápadním koutě nádvoří, nově provedeného jako dvouramenného, vystupující drobným přístavkem ze dvora do arkádové chodby patra, na půdu dále pokračující úsekem šnekového schodiště, zřejmě části vycházející ještě ze starší fáze, zmiňované dobovými popisy.

Díky postupnému úpadku a postavení Sedlice na druhořadí majetek se intenzita úprav omezila, další zaznamenatelné stopy vycházejí hlavě z úprav v průběhu 18. a především v průběhu 19. století. Mezi době zdokumentovatelné patří zazdění dosud otevřené arkádové chodby, přeměna oken na dvojítá, tím byla zrušena i barokní sdružená okna na jižním a západní křídle. Proměn se dočkaly především dispozice, které byly ke konci 19. století adaptovány na správcovské bydlení, z tohoto období se dochovala především řada dveří. Na počátku 20. století se intenzita užívání zámku nejspíše proměnila, zámek postupně začal sloužit jako bydlení zaměstnanců statku. Přímou na byty byl s jistotou přestaven až ve 30. letech 20. století, kdy majitelka statku přesídlila do nově postavené vily. Z tohoto období dozajista pochází dostavba schodišťového přístavku do severozápadního koutu nádvoří, tím i zrušení již nepotřebného schodiště z přizemí do patra, též částečnému zániku šneku na půdu. Dále i dostavba volného severozápadního vnějšího nároží, mezi západním a severním křídlem. Se vznikem maximálního množství bytů souvisí rozpříčkování větších místností, probourání nových dveřních otvorů z chodeb a přeměny topného systému objektu. Úpravy druhé poloviny 20. století měly již jen údržbový a doplňkový charakter, například vestavby hygienického zázemí, sítě TZB, avšak zámek, sloužící již jen jako obecní bytový dům, zůstal víceméně bez údržby. V nedávné době došlo k prvním akcím k zabezpečení chátrající stavby, k výměně oken, avšak nešetrný způsob, kterým byla provedena, spíše stavbě uškodil.

3	Zadání	
3.1	Část SHP	<p>a) Aktualizace dosavadního poznání, publikovaného od různých autorů s rozpornými výsledky. Záznam nových náleзовých situací, dokládajících stavební dějiny, které se postupně v chátrajícím objektu objevují.</p> <p>b) Pokus o vyhodnocení prostorového uspořádání po stavebních fázích na základě nyní dostupných nálezů a informací.</p>
3.2	Návrhová část	<p>Nově revitalizovaný areál včetně jeho nejbližšího okolí bude určen pro rozšíření společenské infrastruktury obce a podporu turistického ruchu regionu, tj. nové kulturní a společenské centrum, dále rozšířené o ubytovací kapacity včetně možnosti stravování. Projekt bude zahrnovat původní rozsah zahrady a přilehlých pozemků, dnes sloužících zemědělské výrobě, jejichž provedení bude založeno na dílčí urbanistické studii lokality. Samotný návrh revitalizace zámku bude založen na aktualizovaném stavebněhistorickém poznání, které je první částí zadání diplomové práce.</p>
3.3	Stavební program	<p>Navrhovaný stavební program je situován v základě do dvojice objektů, umístěných na vytyčené ploše části bývalého panského dvora a zámku. Stavební program zámku: kulturní centrum města v objektu zámku, obsahující prostory muzea, galerie, knihovny, společenských prostor a zázemí Stavební program novostaveb: ubytovací zařízení se stravovacím zařízením a zázemím, provozní a hospodářské zázemí celého areálu</p>
4	Provozní řešení	<p>Areál je složen ze dvojice základních funkcí, kulturně-společenské části lokalizované do stávající stavby zámku a turistické, navržené do nově budované novostavby. Součástí jsou další funkční objekty, obsahující především provozní zázemí areálu. Přístup do areálu je vzhledem k rozdělení na dvě vcelku nezávisle funkce řešen ze dvou směrů, do části zámku je primární obsluha řešena mladším přístupem ze severu, z ulice Palackého (tj. z hlavní silnice Písek – Blatná), výhledově by v případě revitalizace nebo konverze hospodářského dvora mohl být příjezd řešen v původní stopě přes předprostor dvora. Přístup k novostavbě na ploše revitalizované zahrady je řešen od západu, z odbočky z Havlíčkovy ulice, křížovatka umístěna poblíž výklenkové kapličky, historií a architekturou spjaté se stavbou zámku. Oba přístupy umožňují návštěvnický hospodářský provoz areálu, v rámci areálu umístěna dvojice parkovišť, další parkování by bylo možné v přilehlých částech města.</p>

V objektu obnovovaného zámku jsou navrženy funkce určené pro posílení kulturního a společenského života města, též umožňující vznik turisticky atraktivního prostředí a činností. U zámku je vzhledem k památkové hodnotě, včetně hodnoty autentičnosti zachování, zvolen přístup minimálních zásahů do současné materie, což se odráží i ve volbě umístěných funkcí a jejich parametru. U objektu dochází k využití obou nadzemních podlaží, prostory sklepů a půd jsou vzhledem ke stavebnětechnickým podmínkám i požadavku na minimalizaci nutných zásahů ponechány ve stávající zcela přirozené podobě jako volné, případně skladovací prostory. Přizemí objektu obsahuje funkce obecního charakteru, jedná se především o přemístění knihovny a multifunkční společenské prostory, dále provozní zázemí, kancelář a recepci, případně turistické infocentrum. V patře umístěn multifunkční sál s kapacitou cca 50 osob, prostory muzea, galerie a provozní zázemí.

Jižně od zámku umístěna novostavba penzionu a hospodářského zázemí areálu. Hlavní objekt je určen ubytování a stravování, v přízemí objektu, který je obsluhován především přístupovou komunikací od západu, je umístěna recepce penzionu a restaurace se základním zázemím kuchyně, včetně skladů a zázemí zaměstnanců, situovaných do suterénní části objektu. Turistická část budovy je přístupná hlavními vstupy z parkoviště a ze zahrady, hospodářská část restaurace je obsluhována samostatným vstupem od příjezdové komunikace. V druhé části přízemí umístěno technické a hospodářské zázemí, sklady, dále provozní prostory a kancelář. V patře situováno celkem osm pokojů různé kategorie, včetně plně bezbariérového pokoje. Jako samostatný objekt je na vržena hospodářská budova, sdružující v sobě byt správce a zázemí areálu. To se skládá s provozních místností zaměstnanců včetně hygienického zázemí, skladů, dílny, garáže a kotelny. K ní volen přístup primárně ze strany zahrady, umožňující tak pohyb techniky.

V severozápadní části areálu, při západním průčelí zámku je umístěna užitková zahrada, k ní je připojen objekt skleníku s menšími kolnami a sklady jako její zázemí, samotný objekt je postaven na starších sklepních prostorech, které mohou být užívány jako skladovací, například pro pěstované ovoce apod. Samotná veřejnosti přístupná část zahrady je tvořena na dvě části, jednak horní díl kolem zámku, v místě bývalého opevnění a spodní díl, šikmo protuný obnovovanou přístupovou cestou od jihu, která tvoří páteřní komunikaci areálu. Komunikační síť dále rozvíjí postranní cesty určené stejně jako stará cesta pro volný pěší pohyb i pohyb techniky určené k provozu areálu. V jižní části prostranství, mezi novostavbou a západním křídlem hospodářského dvora je navrženo umístění nevelkého ovčína, ovce jsou navrženy jako jednoduchý a přírodě blízký způsob údržby volných travnatých ploch a s odpovídajícím zabezpečením i ploch v přilehlém sadu. Samotný sad tvoří podstatnou část řešeného území, navazuje v základě na obnovovanou historickou cestu, ze které je obsluhován. Jižně od sadu je navrženo vytvoření volných luk, nebo obhospodařovaných polí, nejlépe respektujících tradiční způsob hospodaření. Páteřní historická cesta na jižní hranici řešeného areálu navazuje na starší polní cestu k ovčínu umístěného východně od Sedlice, od kterého též vede jedna z hlavních turistických tras v okolí.

4.1 Architektonické řešení

Areál je z důvodu provozní řešení v současnosti bez přilehlého hospodářského dvora, který je uvažován, že zůstává ve své původní i současné funkci, tj. jako živý hospodářsky užívaný objekt. Avšak přilehlé prostory bývalé zahrady a dalších pozemků v blízkosti zámku jsou znovu připojeny k v současnosti velmi okleštěnému okolí bývalé tvrze, stojící v mírně vyvýšené poloze.

Jednotlivé stavby jsou pro orientaci rozděleny do jednotlivých objektů:

- Zámek (knihovna, společenské prostory, muzeum, galerie, kancelář, infocentrum)
- Penzion (ubytování, restaurace, hospodářské zázemí)
- Hospodářská budova (garáže, sklady, dílny, kancelář, hygienické zázemí, kotelna, správcovský byt)
- Skleník (skleník, kolna, sklad, technické zázemí skleníku)
- Ovčín (ovčín, sklad)

4.1.1 A – Zámek

Objekt zámku je hlavním bodem obnovy areálu, jedná se i velmi vrstevnatou stavbu, obsahující v sobě stavební fáze od pozdní gotiky do druhé poloviny 20. století. Objekt se v současnosti nachází v mírně zchátralém, avšak velmi stavebně ve velmi dobrém stavu, nejzávažnější narušení je patrné ve statickém narušení převážně jižního křídla, souvisejícího s etapami výstavby i konstrukčním řešením objektu (například klenby v patře opírající se o nepřetížené zdivo). Stav interiéru plně odpovídá nepřetržitému intenzivnímu užívání, zvláště v období posledního století, kdy byly interiéry ještě dále rozdrobeny na menší prostory z důvodu zvýšení počtu bytů. Objekt má trojkřídlý půdorys, vytvářející drobné nádvoří, uzavřené od východu zděnou ohradní zdí, prolomenou branou, původní vstup situován od jihu. Po konstrukční stránce se jedná o stěnový objekt dvoutraktové dispozice, s přistavěnou, původně otevřenou arkádovou chodbou na dvorní straně. Patrová částečně podsklepená budova má všechna podlaží téměř v celém rozsahu zaklenutá, ploché stropy se nachází pouze v dodatečném přístavku v severozápadním nároží a v patře ve dvojici místností jižního křídla. Střecha zastřešena sedlovými střechami, velmi pozoruhodné krovky jsou hambalkové soustavy, v jižním a západním křídle podepřené dvěma stojatými stolicemi, v severním křídle ležatou stolicí. Všechna podlaží jsou v současnosti komunikačně propojena přistavbou schodiště, které nahradilo starší schodiště v jihozápadním koutu nádvoří, sklep je dosud přístupný starším velmi strmým schodištěm z průjezdu. Díky zchátralosti především vnějších omítek je v současnosti odhalena řada velmi zajímavých a často hodnotných nálezů, včetně starší sgrafitové výzdoby jižní brány, psaníčkových sgrafit či ryté barokní rustiky a výzdoby průčelí. Tyto nálezy jsou v současnosti odhaleny bez jakéhokoliv zabezpečení, které způsobuje jejich rychlou korozi a zánik. Dalším příkladem zajímavých prvků jsou v odhaleném zdivu patrné druhotně použité kamenické články převážně ostění, zřejmě pocházejících z pozdně gotické fáze objektu. Z jihu je k objektu připojena jednoduchá přistavba.

Z pohledu architektury má objekt dvě tváře, ze severní, západní a jižní strany se navenek zdá být zdánlivě jako velmi jednoduší a rozložitá stavba, avšak ze strany východní je patrné jeho otevření a drobné měřítko, zakryté spíše formální nevysokou ohradní zdí s barokní branou. Za ní se nachází velmi malebné nádvoří, tvořené třemi křídly zámku, doplněnými několika druhotnými přístavky, dávající celému prostoru až pitvorný charakter. Proto je záměrem návrhu tento efekt nikterak nenarušovat, naopak jej spíše podpořit. Proto je zvolena metoda minimálního zásahu do stávající stavby, jsou zvoleny pouze mírné reparační či očišťující úpravy, jak v exteriérech, tak i v interiérech, například vybourání druhotných přiček, obnovou staršího komunikačního systému.

Provozně je dispozice rozdělena na čtyři základní části, v přízemí severního křídla je umístěna knihovna, situovaná ve dvou místnostech, původní černé kuchyně, její případné nálezy mohou být ve finálním stavu analyticky prezentovány. V západním křídle jsou umístěny provozní prostory muzea galerie, tj. recepce a kancelář, v novodobě přistaveném nároží je provedena vestavba hygienického a provozního zázemí návštěvníků. Do prostoru recepce je přenesen kotel na prádlo, dosud umístěný v koncové dispozici chodby patra. Do jižního křídla jsou situovány prostory společenské části objektu, sloužící například jako klubovny, řemeslné dílny apod. Všechny prostory přízemí propojeny znovu propojenou chodbou při dvorní straně. Z chodby je též přístupná mladší vestavba nevelké pece, zasahující zadní částí do místnosti jižního křídla, pec v době průzkumu nepřístupná, proto nebylo možno zjistit její technický stav. V případě dobrého stavu by bylo možná s odpovídajícími technickými zásahy obnovit její funkčnost, tím by mohla být využita například pro řemeslné díly, příležitostné akce apod. Do patra je situovaná galerie, využívající prostory severního křídla, západní křídlo, tj. stavebně nejstarší částí objektu jsou využity pro expozici městského muzea, do jižního křídla je umístěn přednáškový a výstavní sál, vytvořený propojením dvojice místností, rozdělených mladší přičkou. Ta je ve své horní části částečně zachována, a to z důvodu zachování obou plochých stropů, přičemž v jihozápadní místnosti je plně zachována jednoduchá úprava fabionů. Vybouráním přiček též sjednocena místnost nad průjezdem je určena jako zázemí sálu, včetně čajové kuchyňky. Do prostoru severozápadní přistavby nároží je stejně jako v přízemí umístěno hygienické zázemí pro návštěvníky a provozní prostory. Obě nadzemní podlaží propojena stávající přistavbou schodiště z první republiky, které v nezměněné podobě je zachováno. Dále je navrženo obnovení původního schodiště, umístěné v jihozápadním

koutě nádvoří. Přesnější provedení bude provedeno dle náleзовých situací ve zdivu přístavku, avšak ze starší výkresové dokumentace je převzata podoba dvouramenného schodiště s mezipodestou, ústící na chodbu patra. Z patra je též obnoveno staré šnekové schodiště na půdu, jeho části jsou dodnes z půdy patrné. Do prostorů půd ani sklepů není umístěn žádný provoz, vzhledem k charakteru prostor je navrženo využití pouze maximálně jako pomocné skladovací prostory, případně i jako rozšíření návštěvníckého provozu (například umístění příležitostných výstav apod.). Hlavní úpravou současného stavu je doplnění přístavby vislé hydraulické plošiny ke konci chodby severního křídla. Jednoduchý přístavek je koncipován v duchu současných přílepků, tj. jako jednoduchá nenápadná přistavba, částečně svým tvarem a detaily navazující na původní architektonické ztvárnění. Proto je zvolena podoba vislé šachty, respektující nároží s mohutným opěrným pilířem, ukončené zjednodušenou profilací ve výškových poměrech odvozenou od stávající korunní římsy a zastřešené sedlovou střechou. Volba hydraulické plošiny je zvolena z důvodu minimalizace destruktivních zásahů do současného objektu a především do podloží, kde lez předpokládat zachycení archeologické stopy hypotetického východního křídla původní tvrze. Plošina svým provedením poskytuje provedení minimálního spodního dojezdu pro kabinu, tím i možnost mělkého založení na základovou desku s možností stavebního opatření ochraňujícího starší základové konstrukce.

Stav průčelí, i jejich komplikovanost vrstvení vede po delším rozboru k návrhu nezohledňovat ani jednu ze starších etap (pozdní gotika, renesance, baroko, klasicismus, 19. a 20. století) a provést soudobou sjednocující omítku, kterou budou po pečlivé konzervaci skryta i odhalená umělecká výzdoba. Navržená povrchová úprava musí být provedena jako zcela přirozené doplnění současné omítky, provedena jako vápenná, opatřená okrovým nátěrem, korunní římsy je možné zdůraznit světlejším bílým nátěrem. Obdobná péče o omítky musí být ostatně uplatněna i v interiérech, kde lze v současnosti najít velmi zajímavé situace až několik centimetrů tlustých vrstev několika desítek nátěrů a štukových omítek. Velkou péčí též zaslouží staré prkenné podlahy v přízemí i patře. Veškeré starší výplně dveří (převážně z 19. století, z částí z 1. poloviny 20. století) je nutné minimálně v základě truhlářským způsobem vyspravit a opatřit nátěry dle návrhu. Okenní výplně téměř všech oken jsou nové, dvojité, konstrukci, detaily i profilacemi nerespektující provedení historických oken, zároveň velmi podřadného řemeslného zpracování, proto je možné uvažovat i o jejich náhradě až několikrát výrazně úpravě. Nádvoří zámku je koncipováno jako volný prostor, rozdělený mlatovými cestičkami a travnatými plochami s přirozenými liniemi ohraničení, při severní straně dvora zachován druhotný přístavek, využitý jako skladovací prostor, například pro zahradní nábytek apod.). Přístavky při jižní straně obnoveny, je provedeno nové zastřešení zřícených částí, včetně doplnění zdiva a střechy do předpokládané původní podoby domku nad vstupní šjíj do historického sklepního prostoru pod jižním dvorkem, původně sklepením staršího objektu, jehož části jsou zachovány ve zdivu přístavků.

4.1.2 B – Penzion, C – Hospodářská budova

Pro rozšíření provozu areálu je zvolena novostavba penzionu s restaurací a hospodářským zázemím jižně od zámku. Objekt je koncipován jako jednotný architektonický útvar s hospodářskou částí, navazující západním průčelím na linii západní fasády zámku. Podlouhlý objekt je situován v severojižním směru, navrženy jako jednoduchá čistá hmota, zastřešená valbovou střechou. Novostavba je provozně i fyzicky rozdělena na dvě části, větší jižní je určena penzionu, navazující severní slouží jako hospodářská budova. Z východní strany je průčelí budov prolomeno dovnitř, čímž dochází ke změně měřítka objektu a vytvoření charakteru polootevřené stavby, odvozené od objektu zámku. Průčelí jsou ukončena jednoduchými profilacemi tradičních říms, členěna okny, část penzionu v patře formálně pravidelným rastrem svislých okenních otvorů, ukončených až pod římsou, v přízemí v provozních částech dle potřeby jednoduchými čtvercovými okny. Hospodářská budova je naopak členěna vodorovnými okenními otvory, doplňující zvláště na východní straně rozměrné vratové otvory.

Objekt penzionu je navržen jako patrová částečně podsklepená stavba, podélného stěnového konstrukčního systému, rozděleného na dva trakty. Hlavní vstup do penzionu je navržen přibližně uprostřed objektu, zdůrazněn zapuštěným závěťřím. Vstupní hala pohledově propojuje jednotlivé strany objektu, tj. parkoviště a zahradu, dále umístěním recepce, schodiště, výtahu a chodby k restauraci plní účel komunikačního a orientačního uzlu. Z haly přístupné provozní prostory a sklady, prosklenou chodbou při zahradní straně je připojena restaurace s kapacitou 30-50 osob. Při restauraci provozní zázemí kuchyně a zaměstnanců, to je společně se sklady umístěno do suterénu budovy. Samotné ubytování je umístěno v patře, je navrženo jako celkem 8 pokojů o celkové kapacitě 20-22 lůžek.

Hospodářská budova je rozdělena na tři díly, v jižním dílu je ve dvou podlažích umístěn byt správce, v druhém dílu v přízemí vstupní prostor pro zaměstnance a kotelna, v patře zaměstnanecké zázemí, včetně kanceláře. Třetí díl tvoří prostory dílen, skladů a garáží zahradní techniky.

4.1.3 D - Skleník, kolna, sklep

Jednoduchá hospodářská stavba umístěná na jižní hranici užitkové zahrady na západní straně zámku. Objekt skleníku, obsahující dále provozní technické zázemí, sklady a kolnu pro zahradní techniku je umístěn an klenbě historického sklepení, které je pozůstatkem starého, již neexistujícího objektu. Návrh počítá s překrytím stávajícího sklepení a tím jeho zabezpečení proti přímému vlivu klimatického zatížení. Objekt skleníku je řešen jako dvoutraktová stavba, zastřešená dvojicí pultových střech v nestejně výšce. Jižní trakt tvoří prosklený skleník, jehož přirozené provětrání je zabezpečeno lamelami v prosklené stěně a nad střechou. Severní stranu tvoří převážně kolna, otevřená do zahrady. Historický sklep je pouze stavebně zajištěn proti dalšímu poškození, vzhledem k jeho stavu není zcela navrženo jeho budoucí využití, avšak lze jej například využít pro skladování ovoce a zeleniny pěstované v zahradě, využitelné dále pro restauraci přilehlého penzionu.

4.1.4 E – Ovčín

Utilitární doplňková stavba, sloužící pro ustájení menšího stáda ovcí. Ovce jsou zvoleny pro přirozené spásání travního porostu, dále i pro připomenutí nedalekého ovčína, ležícího na turistické značce jihovýchodně od Sedlice, původní součástí statku.

4.1.5 Zahrada, sady, louky

Původní pozemky statku a přilehlého okolí zahrady zámku jsou rekultivovány a upraveny do přirozené parkové úpravy, na západní straně zámku vytvořena užitková zahrada pro pěstování ovoce a zeleniny, použitelné v restauraci. V ploše zahrady je v historické stopě obnovena část vnějšího vodního příkopu, zaniklého v první polovině 20. století. Ten odděluje parkově upravené okolí zámku od nově koncipované jižní části mezi hospodářským dvorem a novostavbou penzionu. Horní část této plochy je koncipována jako zpevněná, použitelná pro kulturní a společenské akce, místo shromáždění apod. Dolní část je navržena jako parková s možností zřízení výběhu pro ovce. Jižní část řešeného území tvoří obnovený ovocný sad, jehož plody též mohou primárně sloužit restauraci v penzionu. Na sad navazují volné louky – pastviny, případně použitelné jako menší pole.

4.3 Technická infrastruktura

4.3.1 Vodovod

Areál bude napojen na stávající vodovodní přípojky městského vodovodu. V objektu zámku (objekt A) budou provedeny nové rozvody vodovodu.

4.3.2 Kanalizace

Areál bude napojen na stávající městskou kanalizaci. Dešťové vody budou likvidovány v rámci areálu (například pomocí vsakování, akumulace pro zahradní využití apod.).

4.3.3 Vytápění a ohřev teplé vody

Areál bude napojen na stávající městský plynovod. Vytápění a ohřev teplé vody je navržen pomocí centrální kotelny umístěné v objektu C, případně z důvodu vzdálenosti variantou umístění další menší lokální kotelny do objektu obnovovaného zámku (objekt A).

4.3.4 Vzduchotechnika

Provozy nutně vyžadující budou vybaveny systémem vzduchotechniky, jedná se primárně o provozy v objektu B a C, tj. restaurace, kuchyně, skladů, hygienického zázemí provozní části a penzionu. Strojní vybavení bude situováno v technických místnostech, nebo v půdních prostorech objektu.

4.4 Část stavebněhistorického průzkumu

Pro objekt zámku nebyl dosud zpracován standardní stavebněhistorický průzkum. V archivu Územního odborného pracoviště NPÚ v Českých Budějovicích jsou uloženy stručné evidenční listy kulturní památky a stručná historická fotodokumentace. Dále je zpracována stručná rešerše Historického průzkumu, zahrnující výtahy z literatury, archivního průzkumu ve Státním okresním archivu ve Strakoniciích a soudobé fotodokumentace. O zámku-tvrzi existuje však několik kapitol či článků v odborné literatuře. Poznání v nich obsažené vychází z průzkumů různých autorů a představuje značně rozporné výsledky.

Z výše popsaného důvodu byla v rámci práce zpracována aktualizace stávajícího stavebněhistorického poznání vycházející z dosud publikovaných prací a dále především ze zjištění provedených v rámci terénního průzkumu v objektu zámku a jeho přílehlém okolí. Samotné zpracování SHP si nebere za cíl zpracovat kompletní průzkum dle metodiky SHP, ale pouze vytknout nejdůležitější pasáže, které mohou posunout stavebněhistorické poznání kus dále.

4.4.1 Aktualizace dosavadního poznání

Práce je založena na rozboru vybraných relevantních publikací ke stavební historii objektu, analýza jejich interpretace a následného ověření v terénu. V rámci terénního nedestruktivního průzkumu prováděn záznam nálezových situací a jejich detailní kresebná a fotografická dokumentace, u kterých bylo následně provedeno vyhodnocení a jejich interpretace v rámci souborného zpracování vývoje. Stavební vývoj je prezentován analytickými plány stavebního vývoje a diskuzí provedenou nad dosud publikovanými interpretacemi.

V rámci práce bylo ověřeno mnoho publikovaných skutečností a učiněny nálezy dále významně posunující stavební poznání objektu, jedná se především o etapizaci výstavby, například výstavby jednotlivých křídle, rozsahu zachování starších konstrukcí a zachycení otisků starších stavů.

4.4.2 Pokus o vyhodnocení prostorového uspořádání po stavebních fázích na základě nyní dostupných nálezů a informací

Jedná se o grafické a textové zpracování interpretace dobových popisů funkčního využití, konfrontovaného se současným stavem poznání hmotného pramene, tj. vlastní stavby zámku. Z popisu lze velmi dobře rekonstruovat podobu stavby v daném období, avšak vzhledem ke způsobu popisů i jejich dostupného přepisu zůstávají neznámé či ne zcela jisté poznatky, proto je interpretace provedena formou diskuze, osvětlující další varianty či omezující vysvětlení.

4.5 Reflexe

Problematika malých šlechtických sídel je v dnešní době aktuální tématem péče o historický stavební fond. V na našem území se nachází velké množství menších sídel, které nemají statut „velké památky“, čímž často zůstávají mimo pozornost veřejnosti i přísunu prostředků pro jejich údržbu či obnovu. Toto je zvláště zdůrazněno absolutní nezájmem doby minulé k těmto povětšinou památkově chráněným objektům, které byly často druhotně využívány jako zcela podřadné objekty, různě a zcela živelně upravovány, nebo dokonce bez větších výčitek přímo demolovány, což je osud, který bohužel potkal i mnoho přeživších jedinců, kteří se dočkaly nových poměrů, ve kterých jejich již nedokázali, díky ztracené vůli je zachraňovat, obstát. Zvláště v případě drobných objektů lze velmi dobře vnímat též i různé fenomény, například postupný sociální propad stavby, od vznosných panských sídel, přes druhotné statky, sídla správy, byty úředníků až po živelné obývání jako levně nájemní domy či zcela provozní funkce. Tvrz v Sedlici, sídlo panství, které bylo později přestavěno na jednoduchý, avšak na své poměry velmi útulný zámek, je právě příkladem tohoto procesu, zvláště v případě, že právě tento proces, zakončený funkcí obecních bytů, jej zachránil před různě velikou destrukcí, která by jej jistě čekala, pakliže by do posledního dechu sloužil mnohem vyššímu účelu.

Cílem práce bylo zhodnotit současné využití a navrhnout novou podobu lokality, vše s důrazem na maximálně citlivý památkový přístup. Současná funkce bydlení je již přežitkem pozvolného úpadku na sociálním žebříčku, čemuž napomáhá i zcela nevhodné využití okolních prostor zámku. Proto je zvolena radikální proměna, poprvé od vzniku tvrze tak místo ztrácí svoji obytnou funkci. Avšak toto nechápu jako ztrátu, naopak, současný stav je již neudržitelný z hlediska úcty k památce jako svědkovi dob minulých, nemluvě o technickém řešení nutně adaptace budovy na standard bydlení 21. století. Pro Sedlici by měla změna znamenat znovobjevení části své historie, navenek možná nevýrazné, avšak vnitřně velmi cenné památky, z níž se dá poučeně číst jako z knihy, proto je žádoucí tuto skutečnost neskrývat a otevřít ji lidem. Provedení návrhu se, byť v akademické míře, snaží obnovit ztracené spojení místa s okolní velmi pozoruhodnou krajinou.

Volba funkce připadla na variantu kulturně společenského centra, situovaného v objektu zámku a ubytování, pro něž je navržena novostavba v ploše původního pozemku zámku. U zámku, oproti původním předpokladům, došlo k minimu zásahů, souvisejících s prohloubením poznáním vrstevnatosti a autentičnosti stavby, kterou je záhodno konzervovat a uchránit tak před dalším poškozením, v neposlední řadě též uchránit velmi přirozený na malebný charakter objektu. Návrh se snaží navázat na „styl“ starších přílepků formou přístavby hydraulické plošiny, které je nutným doplňkem pro nový provoz. Přístavba je též symbolem, že se nejedná o uzavřený organizmus, muzejní exponát, ale objekt, který je možné velmi jednoduše za použití těch nejpřimitivnějších způsobů dále rozvíjet, a to i při zachování hodnotných složek a navíc jej svým způsobem dále obohatit. Druhou stěžejní částí je návrh novostavby penzionu, ve kterém je snaha skloubit moderní přístup s historickým prostředím, u kterého je nutná výrazná urbanistická korekce. Racionální řešení i neformálnost vzhledu se snaží navazovat na zámek, též dobře reagovat na své okolí a funkční využití. Obnova okolí je zvolena se znalostí staršího zaniklého stavu a je vedena snahou o vytvoření kvalitního a funkčního prostředí. To by mohlo napravit hříchy dob minulých v přístupu k historicky i kulturně zajímavé části města a vést k oživení a vzniku nových vztahů Sedlice s krajinou, dále přispět k rozvoji například společenského dění a v neposlední řadě turistického ruchu, což vnímám jako jednu z možných cest nového a vhodného využití areálu.

5 Prameny a literatura

5.1 Prameny

Národní památkový ústav – územní odborné pracoviště v Českých Budějovicích:

Sedlice (Strakonice): zámek. Historický průzkum a dokumentace. NPÚ-ÚOP České Budějovice, nedatováno.

5.2 Literatura

BRAUN, Vladimír. *Památky strakonického okresu.* Strakonice: Odbor kultury ONV, 1968, 63-64.

DULLA, Matuš a kol. *Kapitoly z historie bydlení.* Praha: Česká technika - Nakladatelství ČVUT, 2014. 279 s. ISBN 978-80-01-05433-8.

GIRSA, Václav; HANZL, Miloslav. *Typologie obnovy.* Praha: České vysoké učení technické v Praze, 2011. 159 s. ISBN 978-80-801-04770-5.

GIRSA, Václav; HOLEČEK, Josef; JERIE, Pavel; MICHONOVÁ, Dagmar. *Předprojektová příprava a projektová dokumentace v procesu péče o stavební památky.* Praha: Národní památkový ústav, ústřední pracoviště, 2004. 112 s. ISBN 80-86234-36-3.

HODAČ, Jindřich. *Pozemní fotogrammetrie.* Ústí nad Labem 2011.

KAŠIČKA, František; NECHVÁTAL, Bořivoj. *Tvrze a hrádky na Strakonicku.* Strakonice: Muzeum středního Pootaví, 1986, s. 112-114.

KAŠIČKA, František; NECHVÁTAL, Bořivoj. *Hrady, hrádky a tvrze na Strakonicku, Blatensku a Vodňansku.* Strakonice: Muzeum středního Pootaví, 2014. 630 s. s. 257-263. ISBN 978-80-905572-0-8.

KOBLASA, Pavel. *Panská sídla jižních Čech. 433 hradů, zámků a tvrzí.* České Budějovice: Veduta, 2003, s. 135. ISBN 80-903040-5-2.

Kolektiv autorů. *Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.* Díl V. 1986, s. 173.

Kolektiv autorů. *Operativní průzkum a dokumentace historických staveb.* Praha: Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, 2005. 112 s. ISBN 80-86516-18-0.

KUČA, Karel. *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, sv. 6, Pro-Sto.* Praha: Libri, 2004, s. 600-603. 900 s. ISBN 80-7277-040-3.

KUČA, Karel; KUČOVÁ, Věra. *Principy památkového urbanismu.* Praha: Státní ústav památkové péče v Praze, 2000. 104 s. ISBN 80-86234-15-0.

KUČA, Karel; KUČOVÁ, Věra; KIBIC, Karel. *Novostavby v památkově chráněných sídlech.* Metodika, NPÚ, Praha: Národní památkový ústav – ústřední pracoviště, 2004. ISBN 80-86234-54-1.

MACEK, Petr. *Barevnost fasád. Průzkum, dokumentace, vyhodnocení a obnova exteriéru historických staveb.* Praha: Národní památkový ústav – ústřední pracoviště, 2009. ISBN 978-80-87104-48-4.

MACEK, Petr. *Standardní nedestruktivní stavebně-historický průzkum.* Praha: Státní ústav památkové péče v Praze, Nakladatelství Jalta, 2001. 48 s. ISBN 80-86234-22-3.

NEUFERT, Ernst. *Navrhování staveb.* Praha: Consultinvest, 2000. 618 s. ISBN 80-90148-66-2.

POCHE, Emanuel a kol. *Umělecké památky Čech, sv. 3 [P/Š].* Praha, Academia, 1980, s. 304-305.

RAZÍM, Vladislav (ed.); MACEK, Petr (ed.). *Zkoumání historických staveb.* Praha: Národní památkový ústav – územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, 2011. 312 s. ISBN 978-80-86516-41-7.

REMEŠ, Josef; UTKALOVÁ, Ivana, KACÁLEK, Petr; KALOUSEK, Lubor; PETŘIČEK, Tomáš. *Stavební příručka: To nejdůležitější z norem, vyhlášek a zákonů.* Praha: Grada, 2013. 192 s. ISBN 978-80-247-3818-5.

SEDLÁČEK, August. *Hrady, zámky a tvrze království Českého. Díl XI. Prácheňsko.* Praha: Tiskem a nákladem knihtiskárny Františka Šimáčka, 1897, s. 233-234.

SIBLÍK, J. *Blatensko a Břežnicko. Obraz poměrů přírodních, historických, místopisných, školských a národopisných.* Blatná 1915, s. 262.

SLAVÍK, Jiří; SVOBODA, Ladislav. *Ke stavební podobě hrádků a tvrzí na Strakonicku.* In: Castellologica Bohemica 5. Praha 1996. ISBN 80-901934-5-5.

ŠAFRÁNEK, Josef M. *Soupis hradů, letohrádků, paláců, tvrzí a zámku v českých zemích.* Díl V. Praha: Nadace EVA, 1996, s. 29. ISBN 80-901890-6-7.

ŠTÍPEK, Jan; BENCKO, Vladimír; MAREK, Vladislav; PEROUBEK, Jan; SYROVÝ, Petr. *Základy nauky o stavbách.* Praha: České vysoké učení technické v Praze, 2009. 196 s.

TŘÍSKA, Karel. *Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Díl V. Jižní Čechy.* Praha, Nakladatelství Svoboda, 1986, s. 173.

ÚLOVEC, Jiří; FIŠERA, Zdeněk.; CHOTĚBOR, Petr; SLAVÍK, Jiří.; PROCHÁZKA, Zdeněk; RYKL, Michael; DURDÍK, Tomáš. *Encyklopedie českých tvrzí. III. díl, S-Z.* Praha: Argo, 2005, s. 675-676. ISBN 80-7203-700-5.

VESELÝ, Jan. *Měříčská dokumentace historických staveb pro průzkum v památkové péči.* Praha: Národní památkový ústav – územní odborné pracoviště Středních Čech v Praze, 2014. 124 s. ISBN 978-80-86516-79-0.

VINAŘ, Jan a kolektiv. *Historické krovy. Typologie, průzkum, opravy.* Praha: Grada, 2010. 448 s. ISBN 978-80-247-3038-7.

5.3 Normy, vyhlášky

Nařízení vlády ze dne 12. prosince 2007, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci; Změna: 68/2010 Sb.

Předpis č. 183/2006 Sb. Zákon ze dne 14. března 2006 o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Vyhláška č. 268/2009 Sb. ze dne 12. srpna 2009 o technických požadavcích na stavby.

Vyhláška č. 398/2009 Sb. ze dne 5. listopadu 2009 o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb.

Poděkování:

Na tomto místě nezbývá než zcela upřímně poděkovat za vedení, cenné rady a notnou dávku trpělivosti panu profesorovi Václavu Girsovi, též docentovi Michaelovi Ryklovi za směřování myšlenek a kroků jak v této práci, tak i v profesi, nejenak i ostatním pedagogům, a to především z Ústavu památkové péče, kteří mne k této práci po několika let směřovali.

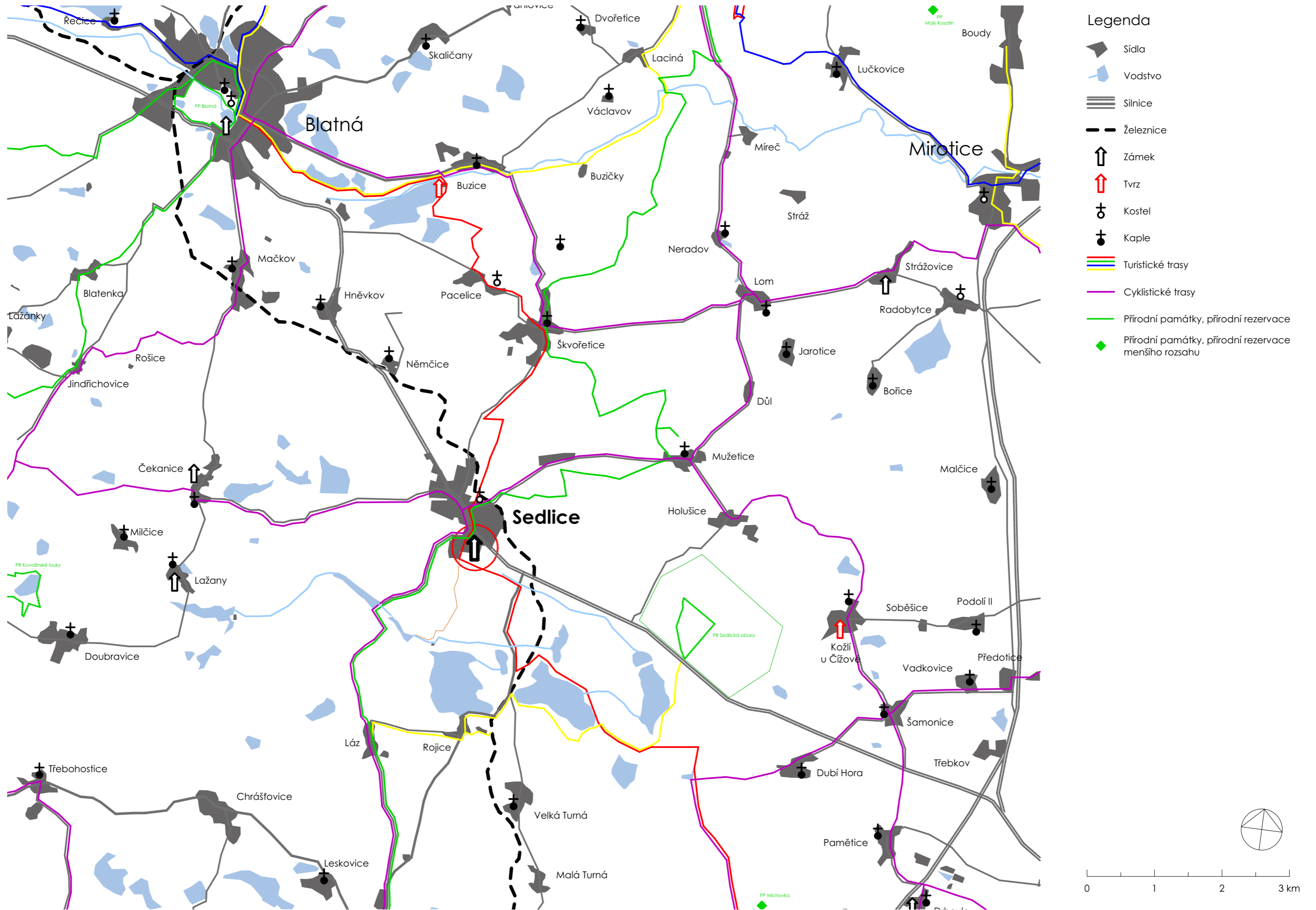
Velké poděkování patří i těm, kteří mi tuto práci umožnili. Jedná se především o městský úřad v Sedlici, vlastníka objektu a současně zámecké pány a dámy, kteří snesli mnohé rozmary badatelských aktivit, při kterých se uklizené prostory staly dočasně neobyvatelnými.

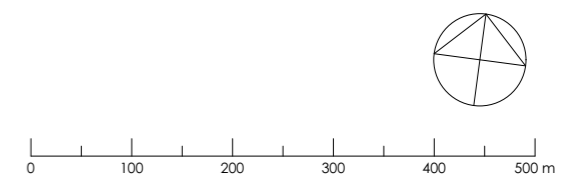
Poděkování zaslouží i řada kolegů, kamarádů (však oni ví), kteří mi byli nápomocní při řešení množství úkolů, na které moje ruce již nestačily, a také, že byli v mnohém mou oporou a zpětnou vazbou.

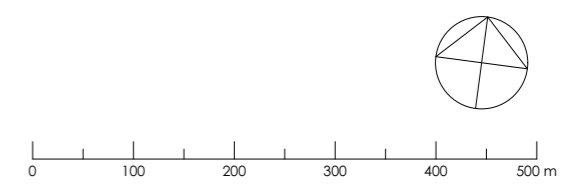
A samozřejmě velké poděkování zaslouží má rodina, která mě po celou dobu studia podporovala a poskytovala zázemí.

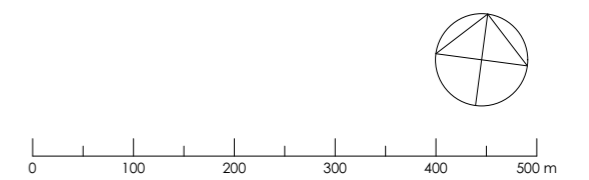
Děkuji!

Legenda

objekty

- Kulturní památka
- Návrh na prohlášení kulturní památkou
- Spoluvytvářející charakter památkové zóny
- Ostatní objekty
- Drobné objekty - kulturní památky

části památkové zóny a chráněné plochy

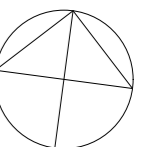
- Určující charakter památkové zóny
- Dotvářející charakter památkové zóny
- chráněné plochy kulturní památky

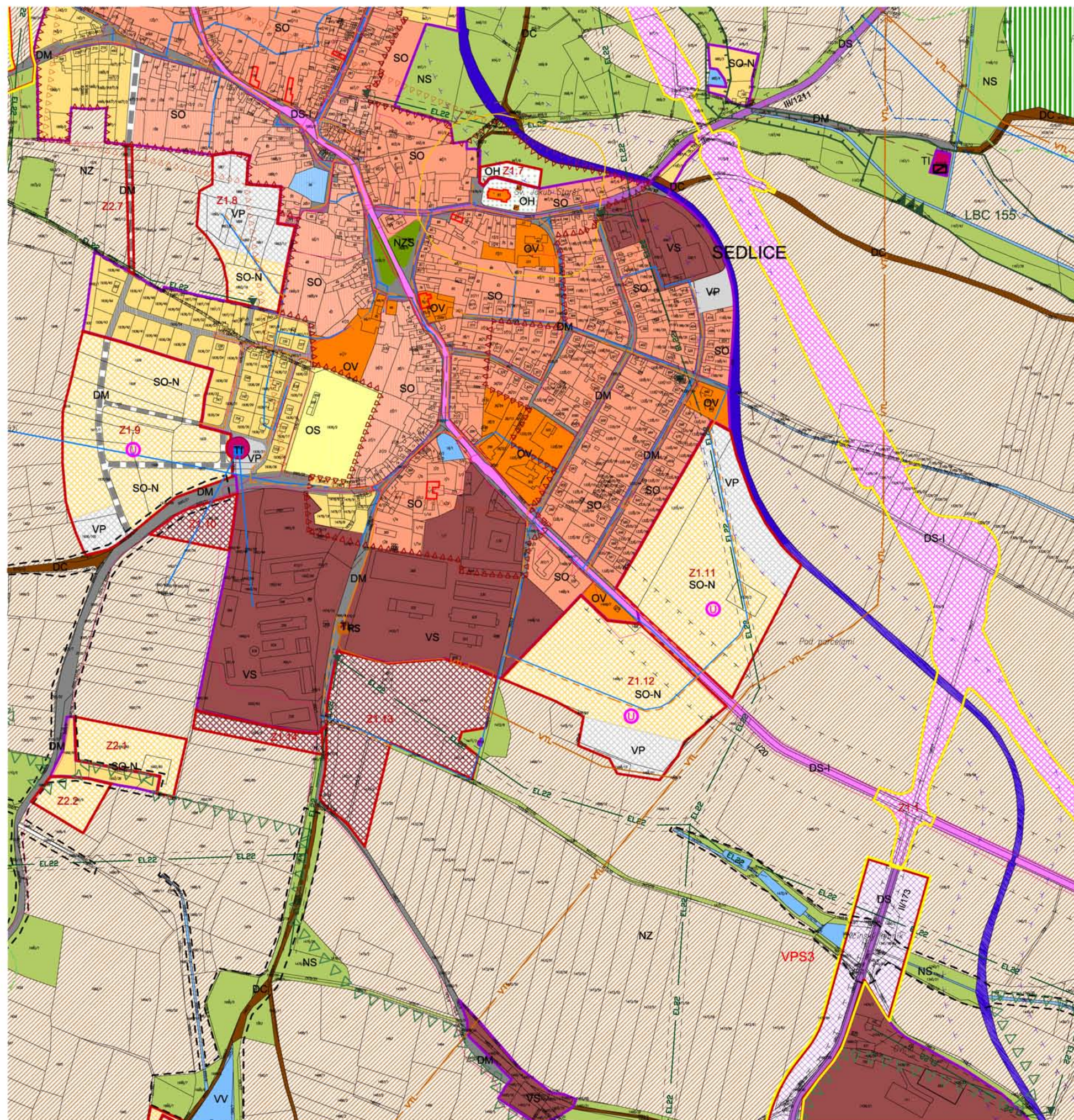
hranice památkové zóny

- hranice památkové zóny

linie

- Určující charakter památkové zóny
- Dotvářející charakter památkové zóny

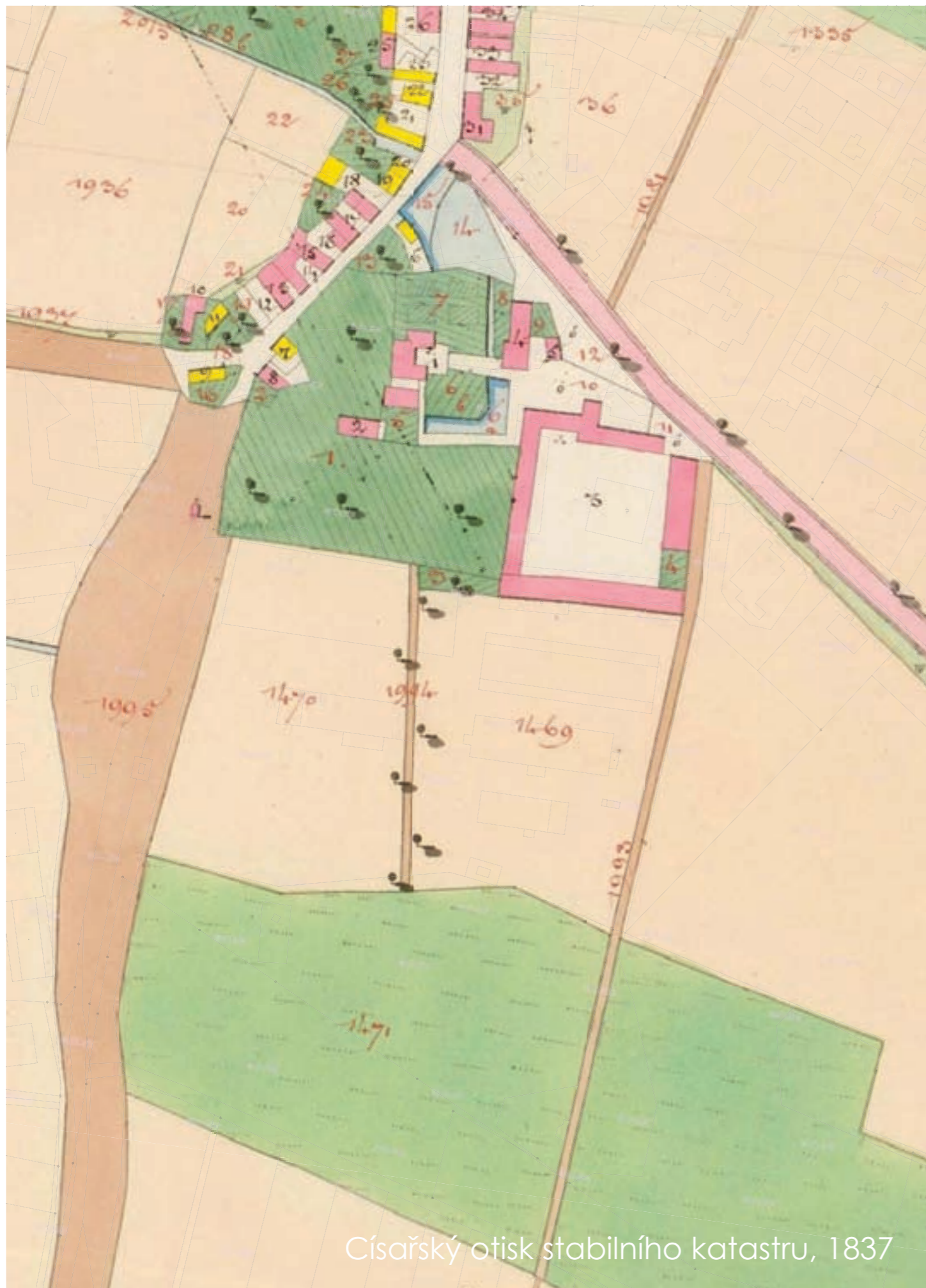
PLOCHY S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ			
STAV	NÁVRH		
SO-N		PLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ	NIZKOPODLAŽNÍ
SO		PLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ	
R		PLOCHY REKREACE	
OV			VEŘEJNÁ INFRASTRUKTURA
OS		PLOCHY OBČANSKÉHO VYBAVENÍ	SPORT
OH			HŘBITOV
VP		PLOCHY VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ	
DŽ			ŽELEZNIČNÍ
DS-I			SILNICE I. TŘÍDY
DS		PLOCHY DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY	SILNICE II. A III. TŘÍDY
DM			MÍSTNÍ KOMUNIKACE
DC			POLNÍ A LESNÍ CESTY
TI		PLOCHY TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY	
VS		PLOCHY VÝROBY A SKLADOVÁNÍ	
VS-F			fotovoltaická elektrárna
VV		PLOCHY VODNÍ A VODOHOSPODÁŘSKÉ	
NZ		PLOCHY ZEMĚDĚLSKÉ	
NL		PLOCHY LESNÍ	
NS		PLOCHY SMÍŠENÉ NEZASTAVĚNÉHO ÚZEMÍ	
NZS		PLOCHY ZELENĚ	SÍDELNÍ ZELEN
NP		PLOCHY PŘÍRODNÍ	OBORA

Poznámka k respektování územního plánu v diplomové práci:

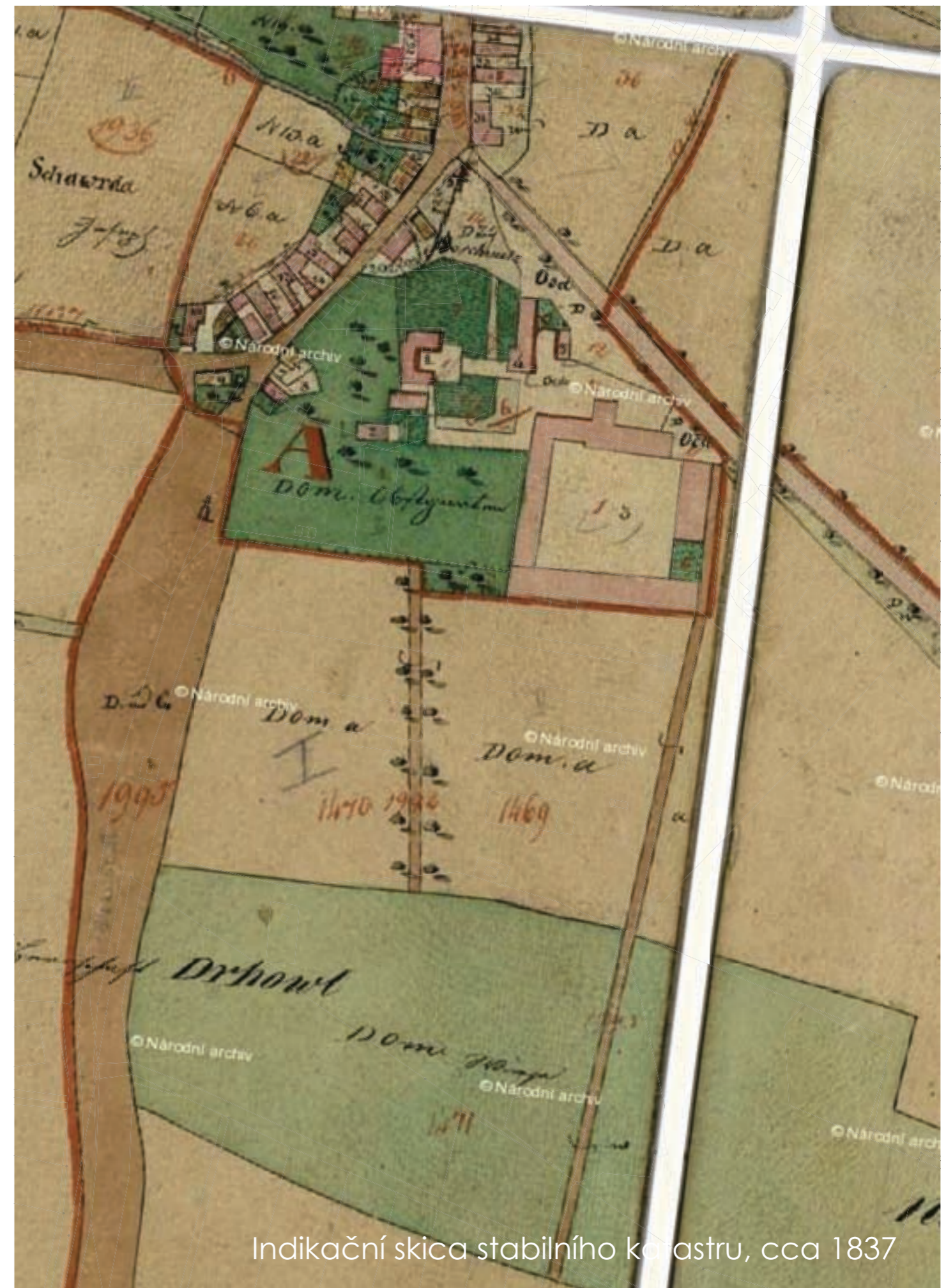
Studie rehabilitace areálu přichází do přímého rozporu s platným územním plánem města, zpracovaným Ing. arch. Zdeňkem Gottfriedem roku 2013, odsouhlasený zastupitelstvem města 31. října 2013. Územní plán uvažuje zámek a jeho nejbližší okolí za plochy smíšeně obytné, odpovídající současnému využití, stejně tak současnému využití odpovídají plochy využívané zemědělským družstvem, tj. plochy historického hospodářského dvora, bývalých pozemků zámku (zahrada) a ve změně územního plánu dále plochy přilehlých polí a luk jsou uvažovány jako plochy výroby a skladování.

Osobně zde spatřuji velký problém a výhledově velmi špatný krok města v přístupu k této historicky významné lokalitě. Z detailnější regulace tak vyplývá i možnost využití nejbližšího okolí památkově chráněného zámku k výstavbě výrobních a skladovacích objektů, které by svým charakterem i umístěním ještě více znemožnily jakoukoliv odpovídající, byť například dílčí rehabilitaci objektu zámku, včetně revitalizace přilehlého okolí, které k němu bez výjimky patří. Proto je v práci podklad platného územního plánu pro návrh funkce i prostorového uspořádání záměrně ignorován.

Zároveň je nutné zmínit, že obecně existuje potenciál kam vymístit plochy výroby a skladování mimo současný zábor bez ztráty těchto kapacit. K tomu by mohlo dopomoci pečlivé využití rozvojově příhodných kapacit kolem plánovaného obchvatu SV od města, dále i přehodnocení a maximální využití současných ploch, například areálu zemědělského družstva JZ od zámku. Práce vzhledem k zaměření i rozsahu nemá za cíl toto dále rozvádět, proto řešení není dále zpracováváno, avšak jedná se velmi důležitou otázkou ohledně budoucího využití areálu bývalého panského sídla.

Císařský otisk stabilního katastru, 1837

Indikační skica stabilního katastru, cca 1837

